

Η πανδημία της Covid-19 λοίμωξης αναδεικνύει το έργο των φυσικοθεραπευτών

Γουίλ Χουκ

Υπάρχουν καθημερινές αναφορές για τη μάχη που δίνουν οι υγειονομικοί για να σώσουν τις ζωές των ασθενών με Covid-19 λοίμωξη. Μέσω των αναφορών αυτών καθίσταται σαφές ότι πρόκειται για έναν μαραθώνιο και όχι για αγώνα ταχύτητας, χωρίς κάποιο σταθερό πρωτόκολλο για τη θεραπεία και την αποκατάσταση. Οι φυσικοθεραπευτές συγκαταλέγονται μεταξύ εκείνων που συμπορεύονται στην άμεση και στη συνέχεια στη μακροπρόθεσμη πορεία για την ανάρρωση των ασθενών. Αυτή είναι η ιστορία των ειδικών, των οποίων η καθημερινή ζωή έχει αλλάξει.

Υπάρχουν εκείνοι που νοσούν από Covid-19 και είναι ασυμπτωματικοί. Άλλοι παρουσιάζουν ήπια συμπτώματα. Και μερικοί έχουν πιο σοβαρές παρενέργειες και απαιτείται να νοσηλευτούν.

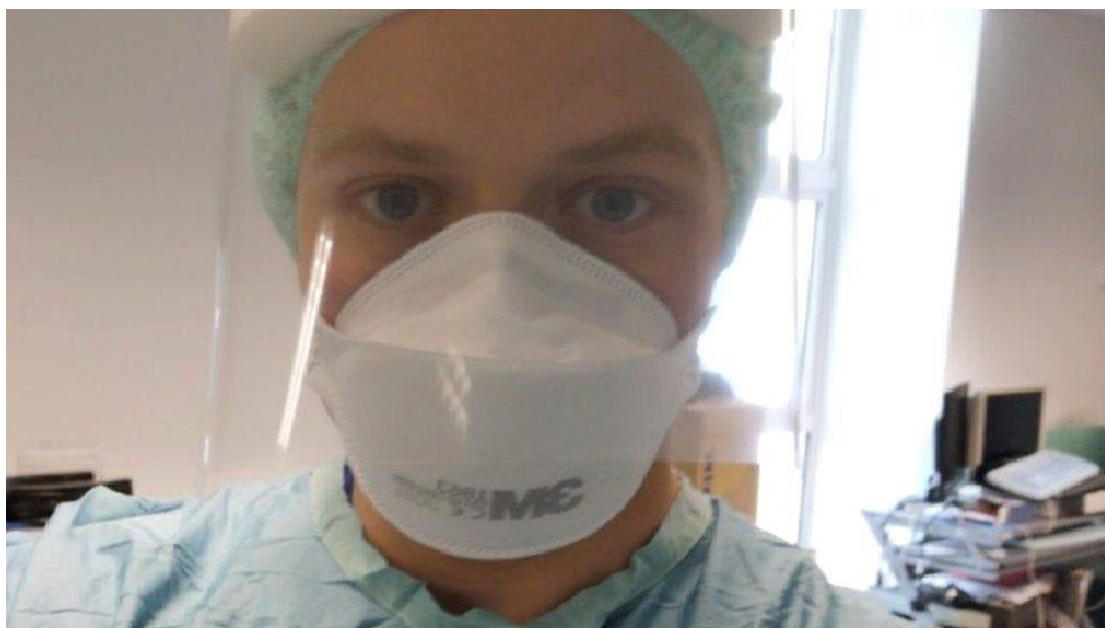
Κάποιοι από τους ασθενείς αυτούς μπορεί να χρειαστούν απλά μία χείρα βοήθειας. Μερικοί όμως θα χρειαστούν εντατική φροντίδα ή ακόμη και να τεθούν σε τεχνητό κώμα.

Σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, είτε κατά τη διάρκεια είτε μετά, ο οργανισμός δοκιμάζεται σοβαρά από τη Covid-19. Και ακόμη και εάν νικηθεί ο ιός, αυτό δεν συνεπάγεται αυτόματα μία ομαλή πορεία χωρίς την ανάγκη μιας μακράς περιόδου αποκατάστασης.

Σκεφτείτε εκείνους τους ανθρώπους των οποίων οι πνεύμονες βοηθήθηκαν από μηχανικούς αναπνευστήρες. Ή τους ανθρώπους που εξέρχονται από το κώμα προσπαθώντας να κάνουν τα πρώτα τους βήματα μετά από ημέρες ή εβδομάδες.

Για ορισμένους φυσιοθεραπευτές, η σκέψη τους είναι αποκλειστικά προσανατολισμένη σε αυτούς τους ανθρώπους.

«Η Covid-19 είναι για μας εργασία 24 ωρών την ημέρα και 7 ημερών την εβδομάδα», αναφέρει ο **Γουίλ Χουκ**, προϊστάμενος **φυσικοθεραπευτής** σε Μονάδα Εντατικής Θεραπείας στο νοσοκομείο του Ντάντλι, στα Δυτικά Μίντλαντς της Αγγλίας στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Ο κύριος Χουκ ανέφερε ότι οι ασθενείς τους οποίους επέβλεπε καθημερινά έγιναν «περίπου μία δεύτερη οικογένεια για εκείνον» κατά το πρώτο κύμα της πανδημίας.

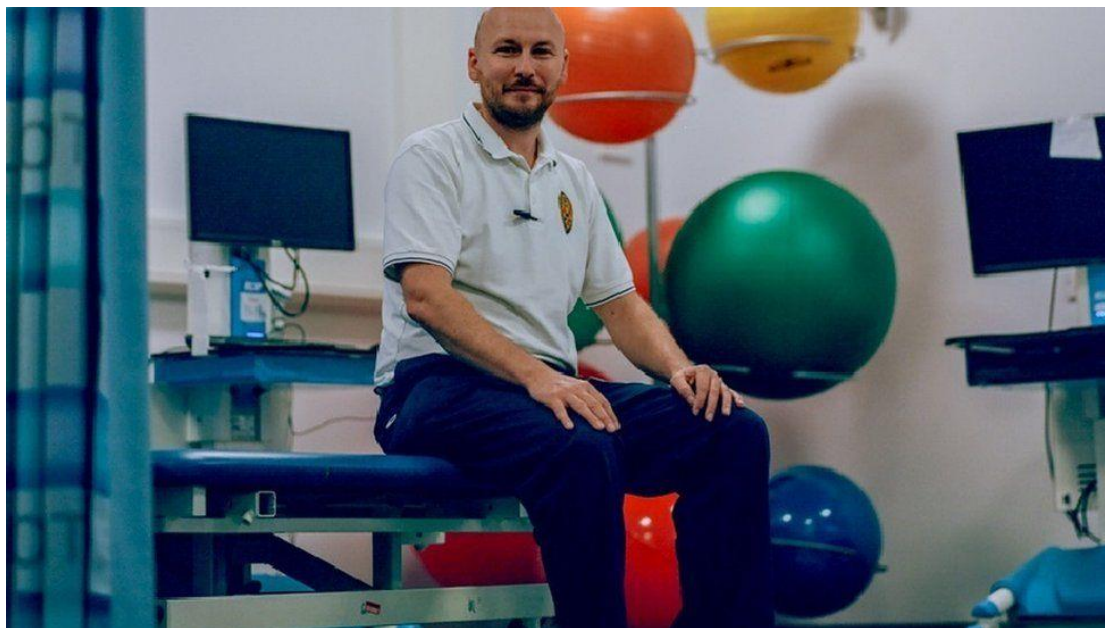
Ανέφερε ότι οι άνθρωποι είχαν την τάση να συσχετίζουν τη δουλειά του περισσότερο με «πόνους στην πλάτη» και με μια «ομάδα ποδοσφαίρου», αν και το επάγγελμά του τού παρείχε πάντα την υπηρεσίες στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας.

Ωστόσο, αυτό που ίσχυε στην πραγματικότητα ήταν ότι ως ειδικός στις μυοσκελετικές παθήσεις, συνήθιζε να βοηθά τους ανθρώπους να ανακάμπτουν μετά από χειρουργικές επεμβάσεις, όπως αρθροπλαστικές.

Αυτό άλλαξε όταν ο 26χρονος κλήθηκε να βοηθήσει τους πρώτους ασθενείς Covid-19 που εισήχθησαν στο νοσοκομείο Russells Hall τον Μάρτιο του περασμένου έτους.

Και ανέφερε ότι, παρά την εκπαίδευσή του και την εμπειρία του, κανένα από αυτά «δεν με προετοίμασε πλήρως για αυτόν τον νέο ιό», κάτι που λόγω των πρωτοσέλιδων, όπως πρόσθεσε, θα μπορούσε να κάνει την κατάσταση αδυσώπητη.

Αλλά συνεχίζει το έργο του. «Θέλω να συνεχίσω όσο η χώρα βρίσκεται σε αυτήν την κατάσταση και συνεχίζω να επιτελώ το καθήκον μου».

Μάια Τζέφερς

Ο Ντέιβιντ Μακ Γουίλιαμς ανέφερε ότι η συναισθηματική σύνδεση με τους ασθενείς είναι αποφασιστικής σημασίας.

Δέκα μήνες μετά, ο κ. Χουκ παραμένει ένας εργαζόμενος κρίσιμης σημασίας, προσπαθώντας να σώσει ανθρώπους που έχουν πληγεί από τον ιό.

Μέρος της δουλειάς του περιλαμβάνει την κίνηση των αρθρώσεων των ασθενών που έχουν κατασταλεί προκειμένου να διατηρήσουν τη μυϊκή τους δύναμη.

Άλλα καθήκοντα, σύμφωνα με τον **Ντέιβιντ Μακ Γουίλιαμς**, σύμβουλο **φυσικοθεραπευτή** στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Κόβεντρι, περιλαμβάνουν την εκκαθάριση εκκρίσεων από τους πνεύμονες ασθενών σε αναπνευστήρες και τη διευκόλυνση της ανάνηψης των ιστών που είχαν καταρρεύσει. Αυτό έκανε, είπε, «τη φυσικοθεραπεία να είναι ζωτικής σημασίας σε αυτά τα πρώτα στάδια» της θεραπείας.

Καθώς ο κορωνοϊός συνεχίζει την επίθεσή του, περισσότεροι από 4.000 ασθενείς βρίσκονται σε μηχανική υποστήριξη στα νοσοκομεία του Ηνωμένου Βασιλείου.

«Νομίζω ότι η πανδημία έχει αναδείξει τον ζωτικό ρόλο των φυσιοθεραπευτών εντός της ΜΕΘ, τόσο στο Εθνικό Σύστημα Υγείας όσο και στον ευρύτερο πληθυσμό», δήλωσε ο κ. Μακ Γουίλιαμς, οποίος προεδρεύει της ομάδας φυσικοθεραπείας στην Ευρωπαϊκή Εταιρεία Ιατρικής Εντατικής Θεραπείας.

Είπε ότι οι ασθενείς με Covid-19 με αναπνευστική ανεπάρκεια χρειάζονταν «παρατεταμένες περιόδους μηχανικής υποστήριξης», συχνά για δύο εβδομάδες ή περισσότερο.

Οι πιο άρρωστοι ασθενείς μπορεί να χάσουν έως και το 20% του συνολικού μυϊκού ιστού τους σε επτά ημέρες σε έναν αναπνευστήρα, οπότε «δεν μπορούν να καθίσουν ή και να κινηθούν» όταν εξέλθουν από τη συσκευή, έχοντας ως πρόσθετα βάρη τον φόβο και τη σύγχυσή τους, εξήγησε.

«Βλέπουμε τους ανθρώπους στη χειρότερη στιγμή της ζωής τους». Και αυτό, είπε ο κ. Μακ Γουίλιαμς, σήμαινε ότι η συμπόνια και η «συναισθηματική σύνδεση» με τους ασθενείς είναι απαραίτητη.

Αλλά αυτή η σύνδεση δεν ήταν χωρίς δυσκολία, πρόσθεσε.

Κατά τη διάρκεια του δεύτερου κύματος, οι ΜΕΘ αντιμετωπίζουν περισσότερα άτομα μέσω μη επεμβατικής μηχανικής υποστήριξης. Αυτό σήμαινε, είπε, ότι το προσωπικό είχε την ευκαιρία να γνωρίσει τους ασθενείς. Όμως η οικειότητα μαζί τους ήταν κάτι που θα μπορούσε να αποδειχθεί δύσκολο, εάν αργότερα τοποθετηθούν σε μηχανική υποστήριξη, όπου η κατάληξη δεν ήταν εγγυημένη.

«Από άποψη αντοχής, αυτό μπορεί να είναι ένα δύσκολο και συναισθηματικό βάρος».

Αντ' αυτού, ο κ. Μακ Γουίλιαμς είπε ότι προσπάθησε να επικεντρωθεί στα θετικά. Αυτό περιελάμβανε την επιβράβευση για τη βοήθεια στη διάσωση των ασθενών με μία κρίσιμη ασθένεια και στη συνέχεια την «πρώτη επαφή με αυτούς όπως είναι ως άτομα».

Η κυρία Άμπερ Ρόμπερτς ανέφερε ότι συνομιλούσε με τις οικογένειες των ασθενών για να μειώσει την ψυχολογική τους πίεση

Η **Amber Roberts** είναι **φυσικοθεραπεύτρια** στο νοσοκομείο Walsall Manor. Προσελήφθη πολύ πρόσφατα και άρχισε να εργάζεται έναν μήνα πριν την πανδημία.

Είπε ότι θα μπορούσε να είναι «πολύ δύσκολο» για την ανάρρωση των ασθενών να κινηθούν ξανά, «οπότε το να καθίσετε είναι ένα πολύ μεγάλο βήμα για την ανάρρωση».

Το προσωπικό ήθελε οι άνθρωποι να ξεκινήσουν την αποκατάσταση «όσο πιο γρήγορα μπορούν», προσέθεσε, αλλά είπε ότι η πρόοδος έπρεπε να εξισορροπηθεί με τη δύσπνοια και την κόυρασή τους.

Αυτό μπορεί να συνεπάγεται εργασίες όπως αναπνευστικές τεχνικές ή εργασία με μικρούς στόχους κάθε φορά.

- **Περισσότεροι από 4.000 Covid ασθενείς σε αναπνευστήρες**
- **Το προσωπικό της ΜΕΘ «εξαντλείται συναισθηματικά»**
- **Γιατί η επιβίωση μπορεί να είναι μόνο η αρχή**

Η 24χρονη Ρόμπερτς έμεινε έκπληκτη όταν το τουίτ της σχετικά με τη βοήθεια σε κάποιον έλαβε περισσότερα από 31.000 like.

Έγραψε: «Έτσι, την περασμένη εβδομάδα, έκλαψα γιατί ένας ασθενής στη ΜΕΘ κράτησε το χέρι μου με λυγμούς, ενώ ήταν ακόμα διασωληνωμένος και τρομοκρατημένος. Σήμερα έκλαψα, γιατί ο ίδιος ασθενής κράτησε το χέρι μου με

λυγμούς γιατί μπορούσε να πάει στο σπίτι αφού περπατήσαμε μαζί και προγραμματίσαμε την έξοδό του».

«Ήταν σκληρό, αλλά πρέπει απλώς να κάνεις ό,τι καλύτερο μπορείς», είπε, προσθέτοντας ότι η θεραπεία ανθρώπων που έχουν έναν «απρόβλεπτο» ιό - που μπορεί να τους δει να είναι αρχικά καλά και μετά η κατάστασή τους να επιδεινώνεται ραγδαία – ήταν σαν ένα τρενάκι του Λούνα Παρκ».

Θυμάται ότι το να «ακούει και να είναι ευγενική» ήταν βασικές διδαχές από το μεταπτυχιακό της στη φυσικοθεραπεία. Αποτελούν όμως και προσωπικές της πεποιθήσεις.

«Είναι ακόμα πιο σημαντικό χωρίς συγγενείς εκεί – να είσαι ο άνθρωπός τους, γι' αυτό προσπάθω να τους δώσω επιπλέον πέντε λεπτά».

«Το να είσαι άνθρωπος και να είσαι ευγενικός είναι τα πιο σημαντικά πράγματα».

Η κυρία Ρόμπερτς ανέφερε ότι απέκτησε πολύ μεγάλη εμπειρία και έγινε μία καλύτερη κλινική θεραπεύτρια μετά από 11 έντονους μήνες

Η Ομοσπονδία πιστοποιημένων Φυσικοθεραπευτών του ΗΒ ζήτησε μια εθνική στρατηγική για την κάλυψη της «αυξανόμενης ζήτησης» για υπηρεσίες αποκατάστασης.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Φροντίδας δήλωσε ότι έχει επενδύσει επιπλέον 3 δισεκατομμύρια λίρες για τέτοιου είδους υπηρεσίες και άνοιξε κλινικές εξειδικευμένες σε Covid με μεγάλο αριθμό κλινών.

Πηγή: Clare Lissaman

BBC News, West Midlands, Ανακτήθηκε, 26.01.2021 από

<https://www.bbc.com/news/uk-england-birmingham-55638208>